

Ministerie van Financiën

> Retouradres Postbus 20201 2500 EE Den Haag

Aan de Koning

Directie Financiële Markten

Korte Voorhout 7
2511 CW Den Haag
Postbus 20201
2500 EE Den Haag
www.rijksoverheid.nl

Ons kenmerk

FM/2014/405 U

Uw brief (kenmerk)

Bijlagen

2

Datum 14 april 2014

Betreft Nader rapport inzake het voorstel van wet tot wijziging van de Wet op het financieel toezicht en enige andere wetten op het terrein van de financiële markten (Wijzigingswet financiële markten 2015)

Blijkens de mededeling van de Directeur van Uw kabinet van 6 januari 2014, nr. 2014000003, machtigde Uwe Majesteit de Afdeling advisering van de Raad van State haar advies inzake het bovenvermelde voorstel van wet rechtstreeks aan mij te doen toekomen. Dit advies, gedateerd 27 februari 2014, nr. No.W06.13.0468/III, bied ik U hierbij aan.

Het voorstel geeft de Afdeling aanleiding tot het maken van diverse inhoudelijke opmerkingen. Voor de reactie hierop zal de volgorde van opmerkingen zoals de Afdeling in haar advies hanteert worden aangehouden.

1. Onderscheiden verantwoordelijkheden

De Afdeling verwijst voor haar opmerkingen over de eed of belofte voor - kort gezegd - degenen die het risicoprofiel van de onderneming wezenlijk kunnen beïnvloeden en degenen met klantcontact naar een eerder advies¹. In dat advies merkt ze op dat er vanouds een grote terughoudendheid is met betrekking tot een verplichte eed of belofte; een wettelijke verplichting bestaat alleen voor publieke ambten en ambtenaren en voor een beperkt aantal gereguleerde professionele beroepen, aldus de Afdeling. In die gevallen is volgens de Afdeling, anders dan bij medewerkers van financiële ondernemingen, sprake van de uitoefening van publiek gezag of zijn de personen die gehouden zijn een eed of belofte af te leggen te beschouwen als de exponent of personificatie van de onderneming dan wel dragen deze personen (eind)verantwoordelijkheid voor het handelen van de onderneming.

Ik onderschrijf dat terughoudendheid moet worden betracht met de introductie van een verplichte eed of belofte. Ik ben echter van oordeel dat een eed of belofte voor medewerkers van financiële ondernemingen is aangewezen. Het vertrouwen van

¹ Advies van de Afdeling advisering van de Raad van State van 12 november 2012 over het Wijzigingsbesluit financiële markten 2013 (W06.12.0382/III).

de consument in financiële ondernemingen is ernstig geschaad, mede door omvangrijke incidenten die zich de afgelopen periode op de financiële markten hebben voorgedaan. De introductie van een eed of belofte voor medewerkers van financiële ondernemingen kan bijdragen aan benodigd herstel van vertrouwen in de financiële onderneming en daarmee de financiële markten. De eed of belofte is een waardevol instrument om het belang te onderstrepen van de centrale normen en waarden waar de financiële sector voor staat en om de bewustwording daarvan te versterken bij de persoon die de eed of belofte aflegt. Ik ben van oordeel dat het van belang is dat niet alleen het hogere management een eed of belofte aflegt en naleeft, maar dat ook bepaalde medewerkers binnen de organisatie dit doen. Ook medewerkers op werkvloerniveau moeten zich immers ten volle bewust zijn van de gedragsregels die hen persoonlijk aangaan en ervan doordrongen zijn dat werken in de financiële sector maatschappelijke verantwoordelijkheid met zich brengt; een maatschappelijke verantwoordelijkheid die het afleggen van een eed of belofte rechtvaardigt. Los van het vorenstaande ben ik van oordeel dat degenen die het risicoprofiel van de financiële onderneming wezenlijk kunnen beïnvloeden of degenen met klantcontact, naast de beleidsbepalers, te beschouwen zijn als de (ethische) personificatie van de onderneming. Het vertrouwen van de consument in bijvoorbeeld een bank, wordt immers grotendeels bepaald door bijvoorbeeld het contact dat hij heeft met de medewerkers van de bank, zoals een hypotheekadviseur.

Voor de volledigheid wordt opgemerkt dat aan de systematiek van de Wet op het financieel toezicht (Wft) niet wordt getornd; de eed of belofte voor medewerkers maakt onderdeel uit van de integere en beheerste bedrijfsvoering van financiële ondernemingen. Het is aan de financiële onderneming om ervoor zorg te dragen dat deze medewerkers een eed of belofte afleggen en de daaraan ten grondslag liggende normen naleven.

2. Uitbreiding geschiktheids- en betrouwbaarheidseis

a. Kring van personen

De Afdeling merkt op dat de kring van personen verduidelijking behoeft. Ze vraagt zich af hoever de term 'verantwoordelijk voor natuurlijke personen' reikt omdat het om eenieder kan gaan die verantwoordelijkheid draagt voor personen wier werkzaamheden het risicoprofiel van de onderneming wezenlijk kunnen beïnvloeden, inclusief een 'lagere' afdelingsmanager.

Het onderhavige wetsvoorstel beoogt dat, naast personen die het beleid bij banken en verzekeraars (mede)bepalen, de betrouwbaarheids- en geschiktheidseis van toepassing wordt op andere cruciale functies. Voorbeelden uit de memorie van toelichting zijn de functies van hoofd compliance en hoofd juridische zaken van een bank. Personen in deze functies zullen doorgaans beleidsbepalers adviseren, maar niet zelf het beleid (mede) bepalen. Gezien de mogelijke impact van hun werkzaamheden op het (integere) beleid van de onderneming is het van groot belang dat dergelijke functies bij banken en verzekeraars vervuld worden door personen die geschikt en betrouwbaar zijn. Uiteraard is het in eerste instantie het bestuur van de onderneming dat zorg dient te dragen voor het (integere) beleid van de onderneming maar vanwege het grote maatschappelijke belang is een

expliciete wettelijke norm die hoge eisen stelt aan de betrouwbaarheid en geschiktheid van cruciale functies bij banken en verzekeraars te rechtvaardigen. Dit maakt het immers voor de toezichthouder mogelijk om (preventief) toezicht op deze norm te houden en in te grijpen waar nodig. Ik deel de opvatting van de Afdeling dat deze extra verantwoordelijkheid waargemaakt moet kunnen worden en wil de kring van personen dan ook niet te groot maken. Ook wil ik het de ondernemingen niet te moeilijk maken om vacatures snel in te vullen en hen niet met veel aanvullende administratieve handelingen belasten. Om die reden zullen de eisen van geschiktheid en betrouwbaarheid slechts diegenen betreffen die bijvoorbeeld wezenlijke invloed kunnen uitoefenen op het aannamebeleid, de risicobeheersmaatregelen om fraudes te voorkomen, en het beleggingsbeleid dat de handelaren nastreven. Bij een grootbank of grote verzekeraar betreft dit enkele personen aan de top van de bank, direct onder het echelon van beleidsbepalers en niet de gehele managementlijn die zich daaronder bevindt. Bij kleine banken en verzekeraars zal het doorgaans zo zijn, afhankelijk van de organisatie, dat alle leidinggevendenden die verantwoordelijk zijn voor natuurlijke personen wier werkzaamheden het risicoprofiel van de onderneming wezenlijk kunnen beïnvloeden tevens beleidsbepaler (in het eerste echelon) zijn. Deze kleine ondernemingen hoeven dan de kring die onder de geschiktheids- en betrouwbaarheids-eisen vallen niet uit te breiden.

Omdat de omschrijving 'personen verantwoordelijk voor natuurlijke personen wier werkzaamheden het risicoprofiel van de onderneming wezenlijk kunnen beïnvloeden' inderdaad een grote groep managers zou kunnen omvatten, terwijl slechts de top van het management is bedoeld, is ervoor gekozen om in het wetsvoorstel de eerder gekozen omschrijving van de kring van personen te vervangen door 'personen die een leidinggevende functie vervullen direct onder het echelon van de beleidsbepalers en die verantwoordelijk zijn voor natuurlijke personen wier werkzaamheden het risicoprofiel van de onderneming wezenlijk kunnen beïnvloeden'. In de toelichting is de afbakening van deze doelgroep uitgebreider beschreven. Zoals de Afdeling opmerkt moet het begrip 'werkzaamheden die een wezenlijke invloed (kunnen) hebben op het risicoprofiel van de onderneming' inderdaad ruim worden opgevat maar de wijzigingen in wettekst en in de toelichting verduidelijken dat de uitbreiding ziet op (een) enkele leidinggevende(n) per risicogebied en niet eenieder die binnen een bank of verzekeraar verantwoordelijkheid draagt voor de bedoelde risicovolle functies.

Op de hier beschreven manier kan mijns inziens waargemaakt worden dat naleving van de norm door de onderneming zelf naar behoren kan geschieden. Het biedt ook de toezichthouder handvatten om beter te kunnen controleren dat ondernemingen adequate maatregelen treffen en procedures hebben om betrouwbaarheid en geschiktheid continu te borgen.

Een belangrijke reden om deze norm voor te stellen is daarnaast dat banken en verzekeraars over minder signalen met betrekking tot iemands betrouwbaarheid kunnen beschikken dan de AFM en DNB. Bijvoorbeeld omdat DNB of AFM in het verleden al een (integriteits)onderzoek naar de persoon heeft uitgevoerd vanwege

een eerder incident. Ook kan de toezichthouder informatie uit strafrecht dossiers ontvangen waarover ondernemingen niet kunnen beschikken. Er wordt benadrukt dat dit de onderneming er niet van ontslaat zelf onderzoek uit te voeren bij referenten (eerdere werkgevers) en een verklaring omtrent gedrag op te vragen. Tevens wordt benadrukt dat geen verschuiving van verantwoordelijkheden is beoogd van de onderneming naar de overheid, maar dat er een aanvulling wordt voorgesteld op de verantwoordelijkheid die geheel bij de onderneming blijft liggen. Mochten er gebreken worden geconstateerd dan is het primair aan de onderneming om in actie te komen. De toezichthouders kunnen bestuursdwang toepassen in het onwaarschijnlijke geval dat de onderneming niet wil bijdragen aan een verbetertraject aangaande de borging van de betrouwbaarheid en geschiktheid van bedoelde medewerkers.

b. Beperking tot banken en verzekeraars

De Afdeling geeft terecht aan dat risicovolle transacties ook bij andere ondernemingen dan banken en verzekeraars worden verricht. In de toelichting is aangevuld dat de spill-over effecten (daarvan is sprake indien een gebeurtenis binnen één onderneming grote gevolgen kan hebben voor andere ondernemingen binnen een branche of zelfs daarbuiten) zich vooral bij banken voordoen en in beperkte mate bij verzekeraars. Die laatste groep dient overigens op grond van Europese regelgeving (Solvency II richtlijn) al te voldoen aan de hier voorgestelde uitbreiding van de doelgroep. Indien de toezichthouders echter op enig moment ook bij andere branches dergelijke risico's ontwaren, zal overwogen worden deze branches tevens onder de uitbreiding van de doelgroep te brengen.

c. Medewerkers onder verantwoordelijkheid van een bank of verzekeraar

De Afdeling merkt op dat niet duidelijk is wat onder 'werkzaam onder verantwoordelijkheid van' moet worden verstaan en vraagt zich af of daar ook buitenlandse dochterondernemingen onder kunnen vallen. De reikwijdte van de doelgroep is zo breed mogelijk omschreven omdat anders het risico bestaat dat onwelwillende partijen zich aan de norm onttrekken, bijvoorbeeld door risicovolle activiteiten naar buitenlandse bijkantoren over te hevelen. De bedoeling is dus dat iedere hoge leidinggevende die het risicoprofiel van zijn onderneming met zetel in Nederland wezenlijk kan beïnvloeden onder de norm komt te vallen. Hieronder vallen dus ook buitenlandse werknemers die werkzaamheden verrichten bij bijkantoren van een Nederlandse bank of verzekeraar.

De terminologie 'werkzaam onder verantwoordelijkheid van' is overigens afkomstig van de norm omtrent vakbekwaamheid (4:9, tweede lid, Wft) alwaar in de toelichting bij dat artikel is beschreven dat het werknemers of andere natuurlijke personen betreft die onder verantwoordelijkheid van de onderneming diensten verrichten, zoals uitzendkrachten en gedetacheerden.

3. EU aspecten

Met betrekking tot artikel 3:62c, dat verbiedt om in reclame-uitingen te refereren aan systeemrelevantie, merkt de Afdeling op dat het niet is beperkt tot

ondernemingen met zetel in Nederland en zij adviseert de toelichting aan te vullen. Naar aanleiding daarvan wordt het volgende opgemerkt. In de versie van het wetsvoorstel die voor advies aan de Afdeling is aangeboden, kon misschien onduidelijkheid bestaan over de kring van ondernemingen waarop het artikel van toepassing was. Deze mogelijke onduidelijkheid kon ontstaan doordat de tekst van artikel 3:62c niet beperkt was tot ondernemingen met zetel in Nederland, terwijl dit artikel wel was opgenomen in paragraaf 3.3.6A.1, met als opschrift "financiële ondernemingen met zetel in Nederland". Bedoeld was het verbod te laten gelden voor alle in het artikel genoemde ondernemingen die in Nederland opereren, ongeacht of zij hun zetel in Nederland dan wel daarbuiten hebben. Het advies van de Afdeling heeft aanleiding gegeven artikel 3:62a in een aparte paragraaf op te nemen, waarvan het opschrift niet langer is beperkt tot ondernemingen met zetel in Nederland. Artikel 3:62c, het enige artikel van deze paragraaf, bestaat uit twee leden. Het eerste lid is van toepassing is op banken en bepaalde beleggingsondernemingen met zetel in Nederland en het tweede lid verklaart het eerste lid van overeenkomstige toepassing op in Nederland opererende banken en hetzelfde type beleggingsondernemingen met zetel buiten Nederland.

4. Procedure bij accountantskamer

De Afdeling vraagt zich af of het wenselijk is dat de Autoriteit Financiële Markten (AFM) en de Nederlandse Beroepsorganisatie van Accountants (NBA) op de hoogte worden gesteld van klachten die zijn ingediend bij de accountantskamer. De Wet tuchtrechtspraak accountants (Wtra) regelt thans dat de AFM en de NBA worden geïnformeerd over uitspraken van de accountantskamer, het instellen van hoger beroep tegen deze uitspraken en beslissingen van het College van Beroep voor het bedrijfsleven in hoger beroep.² Het voorgestelde artikel 25a Wtra heeft tot doel om de AFM en de NBA in een eerder stadium op de hoogte te doen geraken van klachten die tegen accountants worden ingediend. Zodoende kunnen zij een beter beeld krijgen van wat zich met betrekking tot een beroepsuitoefenaar voordoet. Dit kan vervolgens aanleiding geven tot het verrichten van (nader) onderzoek door deze instanties. Ook kunnen de AFM of de NBA naar aanleiding hiervan een zelfstandige klacht indienen, die doorgaans onderbouwd zal zijn met relevante informatie uit het (controle)dossier, of andere handhavingmaatregelen treffen. Met het oog op een efficiënte rechtspleging en ter bevordering van de kwaliteit van de beroepsuitoefening is het wenselijk dat de AFM en de NBA tijdig worden geattendeerd op ingediende tuchtklachten. De Afdeling merkt op dat het niet gebruikelijk is dat een rechtsprekende instantie de toezichthouders op de hoogte stelt van ingediende tuchtklachten. Andere wetten kennen echter ook regelingen op grond waarvan de toezichthoudende en andere instanties worden geattendeerd op tuchtrechtelijke klachten tegen de onder toezichtstaande beroepsuitoefenaars alsmede eventuele procedures in hoger beroep. Zoals de Afdeling zelf in een voetnoot bij het advies opmerkt, bepaalt artikel 99, eerste lid, van de Wet op het notarisambt dat afschriften van klachten tegen notarissen worden verzonden aan de Koninklijke Notariële Beroepsorganisatie en het Bureau Financieel Toezicht.

² Artikelen 38, zevende lid, 43, derde lid en 46, eerste lid, van de Wet tuchtrechtspraak accountants.

Voorts kan de deken der Nederlandse orde van advocaten (de landelijk deken), op grond van de Advocatenwet, zich alle stukken met betrekking tot een klacht bij de raad van discipline doen overleggen, indien hij overweegt om hoger beroep in te stellen tegen een beslissing van de raad van discipline.³ Daartoe moet van een beslissing van de raad van discipline ook een afschrift worden gestuurd aan de landelijk deken.⁴ Op grond van de Gerechtsdeurwaarderswet wordt een afschrift van het beroepsschrift gezonden aan de minister van Veiligheid en Justitie, ook wanneer de minister geen klager is in eerste aanleg.⁵

De Afdeling merkt voorts op dat het doorzenden van informatie van de klager aan de toezichthouders onwenselijk is en kan leiden tot een inbreuk op de persoonlijke levenssfeer van de klager. Naar aanleiding van deze opmerking is het wetsvoorstel aangepast in die zin dat de klager, bij het indienen van zijn klacht, de accountantskamer kan verzoeken om de opgave als bedoeld in het eerste lid en de betreffende processtukken slechts in geanonimiseerde vorm aan de AFM en de NBA door te zenden. Daarbij wordt wel opgemerkt dat de procedure bij de accountantskamer een openbaar karakter heeft. Dit betekent dat bepaalde informatie van en met betrekking tot de klager, waaronder ook de informatie die op grond van artikel 25a Wtra aan de AFM en de NBA kan worden doorgezonden, alsnog in de openbaarheid kan komen indien de klacht wordt behandeld. Zo zal de door de klager ingebrachte informatie aan de orde komen tijdens de behandeling ter zitting, welke in de regel in het openbaar plaatsvindt. Ook zal deze informatie door de accountantskamer in de uitspraak worden verwerkt, die op grond van artikel 38, zevende lid, van de Wtra, aan de AFM en de NBA wordt gezonden. Daarnaast kan de accountantskamer bij een intrekking van de klacht op grond van artikel 30 van de Wtra besluiten dat de klacht om redenen van algemeen belang moet worden voortgezet door de AFM of de NBA. In een dergelijk geval zullen de AFM en de NBA ook alle processtukken met betrekking tot een bepaalde klacht ontvangen. Tot slot bepaalt artikel 30 van de Wet toezicht accountantsorganisaties (Wta) dat de externe accountant aan de controlecliënt moet melden dat hij betrokken is bij een tuchtrechtsgeding met betrekking tot een wettelijke controle bij de betreffende cliënt.

Naar aanleiding van de opmerking van de Afdeling over de mogelijkheid van potentiële klagers om zich tot de toezichthouders te wenden alvorens zij een klacht indienen, wordt opgemerkt dat klagers deze mogelijkheid reeds tot op zeker hoogte hebben. Alhoewel de Wtra geen formele betrokkenheid van deze instanties voorschrijft in de voorbereiding van particuliere klachten, kunnen klagers de AFM en de NBA reeds attenderen op (vermeende) schendingen van (gedrags)regels door accountants zodat deze instanties een eigen onderzoek kunnen initiëren naar deze gedragingen. Daarnaast kunnen particuliere klagers zich wenden tot de NBA en een klacht indienen bij de door de NBA ingestelde klachtencommissie.

³ Artikel 56, tweede lid, van de Advocatenwet.

⁴ Artikel 50, eerste lid, onderdeel b, van de Advocatenwet.

⁵ Artikel 46, eerste lid, van de Gerechtsdeurwaarderswet.

5. Overige opmerkingen

Directie Financiële Markten

a. Geregistreerde gedekte obligaties

Ons kenmerk
FM/2014/405 U

Aan beide opmerkingen van de Afdeling met betrekking tot geregistreerde gedekte obligaties is gevolg gegeven. Met betrekking tot opmerking a.1 is in de toelichting opgenomen wat de gevolgen zijn voor obligatiehouders van doorhaling van de registratie van de uitgevende bank. Daarnaast is de opmerking van de Afdeling aanleiding geweest om de bevoegdheid om de registratie van geregistreerde gedekte obligaties door te halen (aanvankelijk opgenomen in artikel 3:33a, derde lid, van het voorstel) te heroverwegen. Dit heeft er toe geleid dat het derde lid van artikel 3:33a is geschrapt. Omdat de toezichthouder bij het verzoek tot registratie reeds toetst of de activa die dienen ter dekking van de uit te geven obligaties zijn afgescheiden van het vermogen van de uitgevende bank, is deze bepaling overbodig en wekt zij onnodig de indruk dat obligatiehouders met een dergelijke doorhaling rekening moeten houden.

Naar aanleiding van opmerking a.2 van de Afdeling is ervoor gekozen de tweede volzin van artikel 3:33a, vierde lid (van de door de Afdeling becommentarieerde versie) eveneens te schrappen. Daarin was bepaald dat DNB tot wijziging van de vermelding zou kunnen overgaan indien de omstandigheden hiertoe aanleiding geven. Zoals was opgemerkt in de toelichting, was de bedoeling van deze zin enkel om ervoor te zorgen dat DNB een vermelding dat een categorie geregistreerde gedekte obligaties niet voldoet, wijzigt als op een later moment aan DNB blijkt dat deze wel voldoen aan artikel 129 van de verordening kapitaalvereisten. Bij nader inzien geeft de eerste volzin dit in combinatie met de toelichting voldoende duidelijk aan. De tweede volzin was daarom overbodig en kon aanleiding geven tot verwarring. In plaats daarvan is opgenomen dat een nalaten van de uitgevende bank om voldoende informatie aan te leveren om vast te stellen of een categorie geregistreerde gedekte obligaties leidt tot het (weerlegbare) rechtsvermoeden dat de obligaties niet (meer) voldoen aan de verordening kapitaalvereisten. Dit om te voorkomen dat DNB de vermelding pas kan doorhalen nadat zij heeft vastgesteld dat de geregistreerde gedekte obligaties daaraan niet voldoen.

De redactionele opmerkingen van de Afdeling hebben aanleiding gegeven tot enkele wijzigingen. Daarnaast is van de gelegenheid gebruik gemaakt om een additionele redactionele wijziging door te voeren en de delegatiebepaling van artikel 3:33b, derde lid, aan te vullen.

b. Overgang van zekerheidsrechten bij overdracht

Naar aanleiding van de vraag of beoogd is om in het onderhavige wetsvoorstel in het kader van het overdrachtsplan een ander regime te introduceren dan hetgeen volgt uit het Burgerlijk Wetboek, is de toelichting op onderdeel NN aangevuld met een voorbeeld en met de opmerking dat het wetsvoorstel inderdaad beoogt af te wijken van het Burgerlijk Wetboek, namelijk van artikel 6:157, tweede lid.

c. Aanpassing recht op premie-incasso

De Afdeling wijst er op dat, zoals ook in de toelichting wordt onderkend⁶, het voor een bemiddelaar mogelijk blijft premies voor deze verzekeringen te incasseren indien dit wordt overeengekomen tussen de verzekeraar en bemiddelaar. Daarmee kan, indien dit wordt overeengekomen, de financiële band en de daarmee samenhangende mogelijkheid van sturing, aldus blijven bestaan. De Afdeling merkt op dat in de toelichting weliswaar staat dat bij algemene maatregel van bestuur voor de situatie waarin bemiddelaars premies incasseren regels kunnen worden gesteld, maar dat hier verder niet op ingegaan wordt. De Afdeling adviseert de toelichting aan te vullen. De memorie van toelichting is in lijn met het advies aangevuld.

Aan de redactionele opmerkingen is aandacht besteed.

Tot slot is van de gelegenheid gebruik gemaakt om nog enkele aanpassingen aan te brengen in het wetsvoorstel en de memorie van toelichting.

Nadat het wetsvoorstel voor advies aan de Afdeling was aangeboden, is de discussie in de sector over de wijziging inzake concernfinancieringsmaatschappijen voortgezet, in het bijzonder door financieringsmaatschappijen van buitenlandse concerns die minder goed in de gelegenheid waren te reageren binnen de consultatietermijn. Dit heeft geleid tot het voortgeschreden inzicht dat de aanscherping van de vergunningplicht niet hoeft te gelden wanneer de moeder van het concern of de uitzettende groepsmaatschappij onder toezicht staat in een door de minister aangewezen staat die geen lidstaat is. De minister kan een staat aanwijzen indien het aldaar uitgeoefende toezicht in voldoende mate waarborgen biedt ten aanzien van de belangen die deze wet beoogt te beschermen. Een dergelijke systematiek is niet nieuw; zij is reeds eerder in de Wft toegepast, bijvoorbeeld met betrekking tot clearinginstellingen, herverzekeraars en afwikkelondernemingen. In dit kader wordt benadrukt dat de financieringsmaatschappijen van concerns uit staten die vermoedelijk zullen worden aangewezen ook thans niet vergunningplichtig zijn; voor hen betekent het voortgeschreden inzicht dan ook geen verandering ten opzichte van de huidige situatie. Voor de goede wordt opgemerkt dat het voortgeschreden inzicht geen betrekking heeft op een moeder of uitzettende groepsmaatschappij die onder toezicht staat van DNB of een toezichthoudende instantie in een lidstaat. Zij zijn nu niet vergunningplichtig, worden dat ook niet, en waren dat evenmin onder het wetsvoorstel dat voor advies aan de Afdeling was aangeboden.

Voorts is van de gelegenheid gebruikgemaakt om de definitie van het begrip "gelieerde entiteiten" in de voorgestelde wijziging van artikel 24b van de Wet toezicht accountantsorganisaties nader te verduidelijken.

⁶ Memorie van toelichting, artikelsgewijze toelichting bij artikel I, onderdeel GGG.

Ik moge U verzoeken het hierbij gevoegde gewijzigde voorstel van wet en de gewijzigde memorie van toelichting aan de Tweede Kamer der Staten-Generaal te zenden.

Directie Financiële Markten

Ons kenmerk
FM/2014/405 U

De Minister van Financiën,

J.R.V.A. Dijsselbloem